

Sygn. akt III K 118/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Maciej Jabłoński

Protokolant – stażysta Magdalena Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 15 czerwca 2016 r.

sprawy:

M. K. – s. J. i A. z d. Musiał, ur. (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 3 listopada 2015 roku w W., przy sobie oraz w zajmowanym przez siebie mieszkaniu nr (...) przy ul. (...) posiadał wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, środki odurzające w postaci marihuany o łącznej wadze 303,62 grama netto, co stanowi znaczną ilość tychże środków odurzających,

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 w zw. z ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

orzeka:

I. Oskarżonego M. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. skazuje oskarżonego, a na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. w zw. z art. 37b k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia oraz karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka od oskarżonego nawiązkę w kwocie 20.000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii;

III. Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek dowodów rzeczowych wyszczególnionego w wykazie Nr I/23/16/P od poz. 1 do 9 (k. 137-138), poprzez zniszczenie;

IV. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od opłaty a pozostałe koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 118/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 czerwca 2016 roku

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W toku wykonywania czynności służbowych funkcjonariusze (...) w związku z uzyskaniem anonimowej informacji, że M. K. zamieszkały w W. przy ulicy (...) poruszający się samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...) trudni się sprzedażą środków odurzających oraz substancji psychotropowych, udali się w dniu 03 listopada 2015 roku pod wskazany adres. Po przybyciu na miejsce ok. godziny 16.45, funkcjonariusze policji objęli obserwacją klatkę schodową bloku przy ulicy (...), jak również samochód osobowy marki B. o nr rej. (...), który stał zaparkowany przy bloku.

Okolo godziny 17.40 M. K. wyszedł z mieszkania. W tym momencie funkcjonariusze policji – P. Z. i P. W. podeszli do M. K. z widocznymi legitymacjami służbowymi, informując, że są Policjantami. M. K. zaczął stawiać opór i nie stosował się do wydawanych poleceń dotyczących właściwego zachowania. W pewnym momencie M. K. chciał ukryć posiadane przy sobie narkotyki i próbował włożyć do ust plastikowy pojemnik z zawartością suszu koloru zielonego. Widząc takie zachowanie M. K. funkcjonariusze policji zastosowali wobec niego środek przymusu bezpośredniego w postaci chwytów obezwładniających oraz kajdanek. W wyniku szarpaniny M. K. doznał obtarcia naskórka prawego i lewego policzka oraz czoła z prawej i lewej strony. Funkcjonariusze zabezpieczyli od M. K. pudełko plastikowe z zawartością suszu w kolorze zielono – brązowym, które posiadał przy sobie. Następnie funkcjonariusze policji udali się do mieszkania M. K. w celu jego przeszukania. Funkcjonariusze policji w wyniku przeprowadzonych czynności przeszukania miejsca zamieszkania M. K. ujawnili i zabezpieczyli 3 pakiety owinięte brązową taśmą z zawartością suszu roślinnego koloru zielonego, 1 torebkę foliową z zawartością 28 sztuk torebek strunowych z zawartością suszu roślinnego.

Łącznie zabezpieczono od M. K. 303,62 grama netto suszu roślinnego stanowiącego ziele konopi innych niż włókniste, który, zgodnie z wykazem zamieszczonym do Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005r., zaliczany jest do środków odurzających grupy I-N i IV-N.

M. K. został zatrzymany i przewieziony do (...) celem przeprowadzenia dalszych czynności procesowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

wyjaśnień oskarżonego (k.59-61), zeznań T. T. (k.41-42), protokołu zatrzymania osoby (k.2-3), protokołu przeszukania osoby (k.5-7), protokołu przeszukania mieszkania nr (...) przy ul. (...) w W. (k.12-14), protokołu oględzin rzeczy (k.23-24), ekspertyzy z zakresu fizykochemii (k.131-136).

Oskarżony M. K. przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego w dniu (...) przyznał się do zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Złożył wniosek w trybie art. 335 k.p.k., w trybie art. 37b k.k. i orzeczenie kary 4 miesięcy pozbawienia wolności, kary 1 roku miesięcy 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczenie nawiązki w kwocie 20.000 zł na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii, na podstawie art. 70 ust. 2 w/w ustawy przepadek środków odurzających (k.59-61).

M. K. – bez zawodu, wykształcenie średnie, na utrzymaniu jedno dziecko, utrzymujący się z prac dorywczych, osiągający dochód miesięczny w wysokości ok. (...), jest właścicielem samochodu osobowego marki B. rok. P.. 2008 o wartości (...), nie karany.

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego, które sprowadzają się jedynie do zajęcia stanowiska procesowego w sprawie, zasługują na wiarę. Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, co znajduje potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym w szczególności zeznaniach funkcjonariusza policji – T. T., który brał bezpośredni udział w zdarzeniu objętym aktem oskarżenia. Zeznania świadka były dla Sądu istotne, gdyż w znacznej mierze to na ich podstawie Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie. Świadek w sposób szczegółowy i rzeczowy opisał okoliczności zatrzymania M. K., wskazał, że w związku z uzyskaną informacją podczas czynności operacyjnych o tym, że mężczyzna o danych personalnych M. K. zamieszkały przy ulicy (...) w W. poruszający się samochodem

osobowym marki B. o nr rej. (...) sprzedaje środki odurzające w postaci marihuany, wraz z innymi funkcjonariuszami policji udał się pod wskazany adres. Dalej świadek wskazał, że po przyjeździe na miejsce, objęli obserwacją klatkę schodową bloku przy ulicy (...) jak również samochód osobowy marki B. o nr rej. (...), który był zaparkowany przy bloku. Dalej świadek zeznał, że około godziny 17.40 M. K. wyszedł z bloku, i po chwili funkcjonariusze podeszli do niego, okazując legitymacje służbowe. Świadek dodał, że M. K. podczas czynności nie stosował się do wydawanych poleceń, próbował włożyć do ust plastikowy pojemnik z zawartością suszu roślinnego. W związku z tym, że zachodziła obawa połknięcia narkotyków oraz nie stosowania się do wydawanych poleceń funkcjonariusze użyli wobec M. K. chwytów obezwładniających, siły fizycznej oraz kajdanek. W wyniku czego M. K. doznał otarcia naskórka prawego i lewego policzka oraz czoła z prawej i lewej strony. Następnie świadek podniósł, że w dalszej kolejności przystąpiono do przeszukania mieszkania M. K. w którym ujawniono 3 pakiety zawinięte taśmą samoprzylepną koloru brązowego z zawartością suszu roślinnego, torebkę foliową z zawartością 28 sztuk torebek strunowych z zawartością suszu roślinnego oraz pieniądze w kwocie 2200 zł. Następnie M. K. został zatrzymany. Sąd nie znalazł powodu, aby odmówić wiary zeznaniom świadka, albowiem były one rzeczowe i jasne, zaś funkcjonariusz nie miał interesu żeby zeznawać na niekorzyść oskarżonego, bowiem składał zeznania na okoliczności związane z wykonywanymi czynnościami służbowymi.

Fakt posiadania w dniu 03 listopada 2015 roku przez M. K. środków odurzających w postaci marihuany potwierdza protokół przeszukania osoby (k. 5-7).

Natomiast fakt znalezienia w mieszkaniu środków odurzających w postaci marihuany potwierdza protokół przeszukania mieszkania oskarżonego (k. 12-14).

Istotne znaczenie w niniejszej sprawie miała również opinia biegłej z zakresu badań fizykochemicznych sporządzona w dniu 26 stycznia 2016r. przez biegłą D. Z. (k.131-136), która we wnioskach podniosła, iż susz roślinny znajdujący się w badanym materiale, zabezpieczony w trakcie przeszukania osoby M. K. o masie netto 0,40 grama to ziele konopi innych niż włókniste, zaś działka handlowa ziela konopi innych niż włókniste wynosi od 0,30 do 1,00 g, w związku, z czym zabezpieczona masa suszu (0,40 g netto) stanowi w przybliżeniu 1 porcję handlową. Natomiast odnosząc się do suszu zabezpieczonego w mieszkaniu oskarżonego przy ul. (...) o łącznej masie netto 303,22 g, to również ziele konopi innych niż włókniste. Jednocześnie biegła podniosła, iż łączna masa w/w suszu stanowi od 303 do 1010 porcji handlowych. Nadto biegła wskazała, że zgodnie z wykazem zamieszczonym w załączniku do Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii dnia 29 lipca 2005r. ze zmianami, ziele konopi innych niż włókniste zaliczane jest do środków odurzających grupy I-N i IV-N. N. opinia jest pełna, jasna i została sporządzona przez osobę posiadającą wiedzę specjalną.

W ocenie Sądu brak również było podstaw, aby podważać autentyczność, czy wartość dowodową pozostałych dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy w postaci:

protokołu zatrzymania osoby (k.2-3), protokołu przeszukania osoby (k.5-7), protokołu przeszukania mieszkania nr (...) przy ul. (...) w W. (k.12-14), protokołu oględzin rzeczy (k.23-24). Dokumenty te sporządzone bowiem zostały przez uprawnione osoby bądź organy w ramach przewidzianych przez przepisy prawa kompetencji, a ich treść czy autentyczność nie były także kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy i opierając się na przeprowadzonych wyżej rozważaniach, stwierdzić należy, iż obdarzone przez Sąd wiarą dowody wiążą się w logiczną całość i stanowią wystarczającą podstawę do uznania, iż okoliczności popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu w wyroku czynu oraz jego wina w tym zakresie nie budzą wątpliwości.

Popełnienie przez oskarżonego czynu wyczerpującego dyspozycję art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest bezsporne. Oskarżony w dniu 03 listopada 2015 roku posiadał przy sobie oraz w zajmowanym przez siebie mieszkaniu nr (...) przy ul. (...) środki odurzające po postaci marihuany o łącznej wadze

303,62 grama netto. Potwierdzają to wspomniane wcześniej zeznania funkcjonariusza policji, jak również wyjaśnienia samego oskarżonego.

Zgodnie z dyspozycją art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii – dalej zwanej „u.p.n.” kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Natomiast zgodnie z ust. 2 wskazanego wyżej przepisu, jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

Podkreślić należy, że karalne jest każde władanie narkotykami, bez względu na cel, dla którego miałby być on przeznaczony, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2013 r., III KK 423/12). Wskazać również należy, że przestępstwo z art. 62 ust. 2 u.p.n. można popełnić tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim lub z zamiarem ewentualnym, np. sprawca, nie mając pewności co do rodzaju posiadanych środków przyjmuje, że może to być środek odurzający, liczy się z możliwością popełnienia przestępstwa i na to się godzi (T.L. C., M. M., Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii s. 306).

Przystępując do wykładni określenia znaczna ilość wskazać należy, że co prawda wyrażenie to ma charakter ocenny, to jednak doczekało się jednolitej wykładni w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 1 lutego 2007 r., sygn. akt III KK 257/06 oraz wyroki Sądu Najwyższego z: 1 marca 2006 r., sygn. akt. II KK 47/05 i 10 czerwca 2008 r., sygn. akt. III KK 30/08). Sąd w niniejszej sprawie w pełni podziela ugruntowany w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, zgodnie, z którym przez pojęcie "znacznej ilości" środków odurzających lub substancji psychotropowych, o którym mowa w art. 62 ust. 2 u.p.n., należy rozumieć ilość wystarczającą do jednorazowego odurzenia się co najmniej kilkudziesięciu osób.

Wskazać również należy, że do środków odurzających w rozumieniu wskazanego wyżej przepisu należy ziele konopi innych niż włókniste, wskazane odpowiednio w wykazie IV-N oraz I-N w załączniku do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. nr 1, pod nazwą WYKAZ ŚRODKÓW ODURZAJĄCYCH. Nie ulega wątpliwości, że ilości środka odurzającego w postaci 303,62 grama netto marihuany, które miał przy sobie oraz w mieszkaniu M. K., stanowi znaczną ilość w rozumieniu art. 62 ust. 2 u.p.n. Natomiast biegła we wnioskach opinii podniosła, iż łączna masa zabezpieczonego u oskarżonego środka odurzającego stanowiła od 303 do 1010 porcji handlowych (k.131-136).

Przystępując do wymiaru kary, Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary, określonymi w treści przepisu art. 53 k.k.

Zgodnie z treścią tego przepisu, Sąd wymierza karę według swego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które można osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Stosownie zaś do § 2 wymierzając karę Sąd uwzględnia przede wszystkim motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i jego zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza starania o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, iż w karą adekwatną do czynu oskarżonego będzie wymierzenie tzw. kary mieszanej w oparciu o dyspozycję art. 37b k.k. tj. 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Wymierzenie krótkoterminowej kary pozbawienia wolności jest wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego odpowiedniego oddziaływania w zakresie prewencji specjalnej związanej z tą karą. Natomiast uzupełnieniem oddziaływania penalnego w takim wypadku będzie kara ograniczenia wolności, która jest skierowana ku ugruntowaniu społecznie pożądanym zachowań ze strony oskarżonego.

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył uprzednią niekaralność oskarżonego Z drugiej jednak strony Sąd miał na uwadze, iż stopień społecznej szkodliwości czynu stanowiącego przestępstwo z art. 62 ust. 2 u.p.n. jest znaczny, w szczególności mając na uwadze rodzaj naruszonego dobra chronionego prawem – zdrowia publicznego, nadto na wymiar kary miała wpływ ilość posiadanych przez oskarżonego narkotyków i ich rodzaj.

Nadto na podstawie art. 70 ust. 4 u.p.n. Sąd uznał, że za popełniony przez oskarżonego czyn, charakteryzujący się znacznym stopniem społecznej szkodliwości stosowne będzie orzeczenie na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii nawiązki w kwocie 20.000 zł. Sąd ustalając wysokość nawiązki miał również na uwadze możliwości finansowe oskarżonego, który jest właścicielem samochodu osobowego o wartości 20.000 zł, zatem będzie w stanie ją uiścić.

Na podstawie art. 70 ust. 2 u.p.n. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr I/23/16/P od poz. 1 do 9 (k.137-138) poprzez ich zniszczenie.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty oraz pozostałych kosztów postępowania mając na uwadze, iż wobec oskarżonego wymierzono bezwzględną karę pozbawienia wolności oraz orzeczoną nawiązkę.